

Den här texten är endast avsedd som ett dokumentationshjälpmedel och har ingen rättslig verkan. EU-institutionerna tar inget ansvar för innehållet. De autentiska versionerna av motsvarande rättsakter, inklusive ingresserna, publiceras i Europeiska unionens officiella tidning och finns i EUR-Lex. De officiella texterna är direkt tillgängliga via länkarna i det här dokumentet

► **B**

MONETÄRT AVTAL
mellan Europeiska unionen och Vatikanstaten
 (2010/C 28/05)
 (EUT C 28, 4.2.2010, s. 13)

Ändrad genom:

		Officiella tidningen		
		nr	sida	datum
► <u>M1</u>	Kommissionens beslut 2012/355/EU av den 2 juli 2012	L 174	24	4.7.2012
► <u>M2</u>	Kommissionens beslut 2014/C 73/06 av den 6 mars 2014	C 73	29	12.3.2014
► <u>M3</u>	Kommissionens beslut (EU) 2015/767 av den 12 maj 2015	L 120	58	13.5.2015
► <u>M4</u>	Kommissionens beslut (EU) 2016/255 av den 23 februari 2016	L 47	10	24.2.2016
► <u>M5</u>	Kommissionens beslut (EU) 2017/124 av den 24 januari 2017	L 19	64	25.1.2017
► <u>M6</u>	Kommissionens beslut (EU) 2018/495 av den 22 mars 2018	L 81	77	23.3.2018
► <u>M7</u>	Kommissionens beslut (EU) 2019/511 av den 26 mars 2019	L 85	24	27.3.2019
► <u>M8</u>	Kommissionens beslut (EU) 2020/109 av den 23 januari 2020	L 19	36	24.1.2020

▼B

MONETÄRT AVTAL
mellan Europeiska unionen och Vatikanstaten
(2010/C 28/05)

EUROPEISKA UNIONEN, företrädd av Europeiska kommissionen och Republiken Italien,

och

VATIKANSTATEN, företrädd av Heliga Stolen enligt artikel 3 i Lateranfördraget,

HAR INGÅTT DETTA AVTAL.

- (1) Enligt rådets förordning (EG) nr 974/98 av den 3 maj 1998 ersatte euron den 1 januari 1999 valutan i varje medlemsstat som deltagit i den tredje etappen av den ekonomiska och monetära unionen, däribland Italien.
- (2) Innan euron inrättades gällde bilaterala avtal om monetära frågor mellan Italien och Vatikanstaten, i synnerhet *Convenzione monetaria tra la Repubblica Italiana e lo Stato della Città del Vaticano*, som ingicks den 3 december 1991.
- (3) I den förklaring nr 6 som fogats till slutakten till fördraget om Europeiska unionen anges att gemenskapen ska underlätta de omförhandlingar av nuvarande ordningar med Vatikanstaten som kan bli nödvändiga på grund av att en gemensam valuta införs.
- (4) Europeiska gemenskapen, företrädd av Italien i samverkan med kommissionen och Europeiska centralbanken (ECB), ingick den 29 december 2000 ett monetärt avtal med Vatikanstaten.
- (5) Enligt det monetära avtalet använder Vatikanstaten euron som sin officiella valuta och gör sedlar och mynt i euro till lagliga betalningsmedel. Vatikanstaten ska se till att EU:s bestämmelser om sedlar och mynt i euro gäller på dess territorium, däribland reglerna om att skydda euron mot förfälskningar.
- (6) Genom det avtalet införs inte någon skyldighet för ECB eller de nationella centralbankerna att införa Vatikanstatens finansinstrument på förteckningar över värdepapper som kan komma i fråga för penningpolitiska transaktioner inom Europeiska centralbankssystemet.
- (7) En gemensam kommitté bestående av företrädare för Vatikanstaten, Italien, kommissionen och ECB bör inrättas för att följa upp tillämpningen av detta avtal, fastställa det årliga taket för myntutgivning, undersöka om det är en lämplig nivå på den

▼B

minimiandel mynt som ska ges ut till sitt nominella värde och granska de åtgärder som Vatikanstaten vidtar för att genomföra relevant EU-lagstiftning.

- (8) Europeiska unionens domstol bör vara det behöriga rättsliga organet för att avgöra tvister som kan uppstå i samband med avtalets tillämpning.

HÄRIGENOM AVTALAS FÖLJANDE.

Artikel 1

Vatikanstaten ska ha rätt att använda euron som sin officiella valuta i enlighet med förordningarna (EG) nr 1103/97 och (EG) nr 974/98. Vatikanstaten ska göra sedlar och mynt i euro till lagliga betalningsmedel.

Artikel 2

Vatikanstaten får inte ge ut något som helst slag av sedlar, mynt eller ersättningar för dessa, om inte villkoren för en sådan utgivning har överenskommit med Europeiska unionen. Villkoren för utgivning av mynt i euro från och med den 1 januari 2010 fastställs i följande artiklar.

Artikel 3

1. Den gemensamma kommitté som inrättas genom detta avtal ska beräkna det årliga taket (sett till värdet) för Vatikanstatens utgivning av mynt i euro som summan av följande:

- *En fast del*, som för 2010 initialt fastställs till 2 300 000 euro. Den gemensamma kommittén får se över denna fasta del varje år i syfte att beakta både inflationen, beräknad på grundval av Italiens inflation (HIKP) år n-1, och eventuella viktiga händelser som inverkar på samlarmarknaden för euromynt.
- *En rörlig del*, som motsvarar Italiens genomsnittliga myntutgivning per capita år n-1 multiplicerad med antalet invånare i Vatikanstaten.

2. Vatikanstaten får också utge ett särskilt minnesmynt och/eller samlarmynt under de år då påvestolen är vakant. Om denna särskilda utgivning medför att den sammanlagda utgivningen överskrider taket enligt punkt 1, ska värdet av denna utgivning beaktas genom reducering av den återstående delen av taket för det föregående året och/eller reducering av taket för påföljande år.

Artikel 4

1. De mynt i euro som Vatikanstaten ger ut ska vara identiska med de mynt i euro som ges ut av de medlemsstater i Europeiska unionen

▼B

som infört euron vad avser nominellt värde, giltighet som lagligt betalningsmedel, tekniska kännetecken, konstnärliga kännetecken på den gemensamma sidan och de gemensamma konstnärliga kännetecknen på den nationella sidan.

2. Vatikanstaten ska i förväg meddela kommissionen utkastet till de nationella sidorna av sina euromynt, och kommissionen ska kontrollera att de överensstämmer med EU:s regler.

Artikel 5

1. Mynt i euro som ges ut av Vatikanstaten ska präglas av Italiens *Istituto Poligrafico e Zecca dello Stato*.

2. Genom undantag från punkt 1 får Vatikanstaten, med samtycke av den gemensamma kommittén, låta sina mynt präglas av ett myntverk i EU som präglar mynt i euro och som inte nämns i punkt 1.

Artikel 6

1. När det gäller ECB:s godkännande av Italiens sammanlagda utgivningsvolym enligt artikel 128.2 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt ska den volym mynt i euro som ges ut av Vatikanstaten läggas till den volym mynt som ges ut av Italien.

2. Senast den 1 september varje år ska Vatikanstaten underrätta Italien om volymen och de nominella värdena av de mynt i euro som planeras ges ut det påföljande året. Vatikanstaten ska även meddela kommissionen de planerade villkoren för utgivning av dessa mynt.

3. För 2010 ska Vatikanstaten meddela de uppgifter som avses i punkt 2 när detta avtal undertecknats.

4. Utan att det påverkar utgivningen av samlarmynt ska Vatikanstaten till det nominella värdet sätta i omlopp minst 51 % av de mynt i euro som ges ut varje år. Den gemensamma kommittén ska vart femte år undersöka om nivån på denna minimiandel mynt som ska ges ut till det nominella värdet är lämplig, och den får besluta att höja denna andel.

Artikel 7

1. Vatikanstaten får ge ut samlarmynt i euro. Dessa ska inbegripas i det årliga tak som avses i artikel 3. Vatikanstatens utgivning av samlarmynt i euro ska ske i enlighet med EU:s riktlinjer för samlarmynt i euro, som bl.a. föreskriver fastställande av tekniska och konstnärliga kännetecken och valörer som gör det möjligt att skilja sådana mynt från de mynt som avses sättas i omlopp.

2. Samlarmynt som ges ut av Vatikanstaten ska inte vara lagliga betalningsmedel i EU.

▼B*Artikel 8*

1. Vatikanstaten ska åta sig att anta alla lämpliga bestämmelser, genom direkt införlivande eller möjligtvis likvärdiga åtgärder, för att genomföra de EU-rättsakter och EU-regler som förtecknas i bilagan till detta avtal och som avser följande områden:

- a) Sedlar och mynt i euro.
- b) Förhindrande av penningtvätt, förhindrande av bedrägeri och förfälskningar av kontanter och andra betalningsmedel än kontanter, medaljer och symboliska mynt och statistiska rapporteringskrav.

Om och när en banksektor inrättas i Vatikanstaten ska förteckningen över rättsakter och regler i bilagan utvidgas i syfte att inbegripa EU-lagstiftning för bank- och finanssektorn och relevanta ECB-rättsakter och ECB-regler, särskilt i fråga om statistiska rapporteringskrav.

2. Vatikanstaten ska genomföra de rättsakter och regler som avses i punkt 1 inom de tidsfrister som anges i bilagan.

3. Kommissionen ska ändra bilagan varje år i syfte att beakta nya relevanta EU-rättsakter och EU-regler samt ändringar av befintliga sådana. Den gemensamma kommittén ska därefter besluta om lämpliga och rimliga tidsfrister för Vatikanstatens genomförande av de nya rättsakter och regler som lagts till i bilagan.

4. Den uppdaterade bilagan ska offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 9

Finansinstitut som är belägna i Vatikanstaten kan få tillgång till euroområdet system för överföringar mellan banker och avvecklingssystem för betalningar och värdepapper, på lämpliga villkor som fastställs av Italiens centralbank i samförstånd med ECB.

Artikel 10

1. Europeiska unionens domstol ska ha ensam behörighet att avgöra varje varaktig tvist mellan parterna som kan uppstå i samband med avtalets tillämpning och som inte har kunnat lösas i den gemensamma kommittén.

2. Om EU (på rekommendation av EU:s delegation i den gemensamma kommittén) eller Vatikanstaten anser att den andra parten inte har fullgjort en skyldighet enligt detta avtal, kan den föra ärendet till domstolen. Domstolens dom ska vara bindande för parterna, som ska vidta nödvändiga åtgärder för att efterleva domen inom den tidsfrist som domstolen fastställt i sin dom.

▼B

3. Om EU eller Vatikanstaten inte vidtar nödvändiga åtgärder för att efterleva domen inom tidsfristen, får den andra parten omedelbart säga upp avtalet.

Artikel 11

1. En gemensam kommitté ska inrättas. Den ska bestå av företrädare för Vatikanstaten och EU. EU:s delegation ska bestå av företrädare för kommissionen och Italien samt företrädare för ECB. EU:s delegation bör i samförstånd anta sin arbetsordning.

2. Den gemensamma kommittén ska sammanträda minst en gång per år. Ordförandeskapet ska rotera årsvis mellan en företrädare för EU och en företrädare för Vatikanstaten. Den gemensamma kommittén ska fatta sina beslut enhälligt.

3. Den gemensamma kommittén ska utbyta åsikter och uppgifter och anta de beslut som nämns i artiklarna 3, 6 och 8. Den ska granska de åtgärder som vidtas av Vatikanstaten och sträva efter att lösa potentiella tvister som uppstår i samband med avtalets genomförande.

4. När avtalet träder i kraft enligt artikel 13 ska en företrädare för EU vara den första ordföranden i den gemensamma kommittén.

Artikel 12

Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 10.3 får var och en av parterna säga upp detta avtal med ett års varsel.

Artikel 13

Detta avtal träder i kraft den 1 januari 2010.

Artikel 14

Det monetära avtalet av den 29 december 2000 ska upphöra att gälla från och med den dag detta avtal träder i kraft. Hänvisningar till avtalet av den 29 december 2000 ska anses som hänvisningar till detta avtal.

▼M8

BILAGA

	Lagstiftning som ska genomföras	Tidsfrist för genomförande
	Förhindrande av penningtvätt	
1	Rådets rambeslut 2001/500/RIF av den 26 juni 2001 om penningtvätt, identifiering, spårande, spärrande, beslag och förverkande av hjälpmedel till och vinning av brott (EGT L 182, 5.7.2001, s. 1).	
2	Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/42/EU av den 3 april 2014 om frysning och förverkande av hjälpmedel vid och vinning av brott i Europeiska unionen (EUT L 127, 29.4.2014, s. 39).	31 december 2016 ⁽²⁾
3	Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/847 av den 20 maj 2015 om uppgifter som ska åtfölja överföringar av medel och om upphävande av förordning (EG) nr 1781/2006 (EUT L 141, 5.6.2015, s. 1).	31 december 2017 ⁽³⁾
4	Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/849 av den 20 maj 2015 om åtgärder för att förhindra att det finansiella systemet används för penningtvätt eller finansiering av terrorism, om ändring av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012 och om upphävande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/60/EG och rådets och kommissionens direktiv 2006/70/EG (EUT L 141, 5.6.2015, s. 73). Ändrat genom:	31 december 2017 ⁽³⁾
5	Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2018/843 av den 30 maj 2018 om ändring av direktiv (EU) 2015/849 om åtgärder för att förhindra att det finansiella systemet används för penningtvätt eller finansiering av terrorism, och om ändring av direktiven 2009/138/EG och 2013/36/EU (EUT L 156, 19.6.2018, s. 43). Kompletterat genom:	31 mars 2020 ⁽⁶⁾
6	Kommissionens delegerade förordning (EU) 2016/1675 av den 14 juli 2016 om komplettering av Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/849 genom identifiering av högriskredjeländer med strategiska brister (EUT L 254, 20.9.2016, s. 1). Ändrad genom:	31 december 2017 ⁽⁵⁾
7	Kommissionens delegerade förordning (EU) 2018/105 av den 27 oktober 2017 om ändring av delegerad förordning (EU) 2016/1675 vad gäller tillägg av Etiopien i tabellen i punkt I i bilagan (EUT L 19, 24.1.2018, p. 1).	31 mars 2019 ⁽⁶⁾
8	Kommissionens delegerade förordning (EU) 2018/212 av den 13 december 2017 om ändring av delegerad förordning (EU) 2016/1675 om komplettering av Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/849 vad gäller tillägg av Sri Lanka, Trinidad och Tobago och Tunisien till tabellen i punkt I i bilagan (EUT L 41, 14.2.2018, s. 4).	31 mars 2019 ⁽⁶⁾
9	Kommissionens delegerade förordning (EU) 2018/1108 av den 7 maj 2018 om komplettering av Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/849 med tekniska standarder för tillsyn avseende kriterierna för utseende av centrala kontaktpunkter för utgivare av elektroniska pengar och betaltjänstleverantörer och med regler för deras funktioner (EUT L 203, 10.8.2018, s. 2).	31 december 2020 ⁽⁷⁾

▼M8

	Lagstiftning som ska genomföras	Tidsfrist för genomförande
10	Kommissionens delegerade förordning (EU) 2018/1467 av den 27 juli 2018 om ändring av delegerad förordning (EU) 2016/1675 om komplettering av Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/849 vad gäller tillägg av Pakistan till tabellen i punkt I i bilagan (EUT L 246.2.10.2018, s. 1).	31 december 2019 ⁽⁷⁾
11	Kommissionens delegerade förordning (EU) 2019/758 av den 31 januari 2019 om komplettering av Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/849 med avseende på tekniska tillsynsstandarder som fastställer minimiåtgärder och ytterligare åtgärder som kreditinstitut och finansiella institut ska vidta för att minska risken för penningtvätt och finansiering av terrorism i vissa tredjeländer (EUT L 125, 14.5.2019, s. 4).	31 december 2020 ⁽⁷⁾
12	Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 2018/1672 av den 23 oktober 2018 om kontroller av kontanta medel som förs in i eller ut ur unionen och om upphävande av förordning (EG) nr 1889/2005 (EUT L 284, 12.11.2018, s. 6).	31 december 2021 ⁽⁷⁾
13	Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2018/1673 av den 23 oktober 2018 om bekämpande av penningtvätt genom straffrättsliga bestämmelser (EUT L 284, 12.11.2018, s. 22).	31 december 2021 ⁽⁷⁾
Förhindrande av bedrägeri och förfalskning		
14	Rådets förordning (EG) nr 1338/2001 av den 28 juni 2001 om fastställande av nödvändiga åtgärder för skydd av euron mot förfalskning (EGT L 181, 4.7.2001, s. 6). Ändrat genom:	31 december 2010
15	Rådets förordning (EG) nr 44/2009 av den 18 december 2008 om ändring av förordning (EG) nr 1338/2001 om fastställande av nödvändiga åtgärder för skydd av euron mot förfalskning (EUT L 17, 22.1.2009, s. 1).	
16	Rådets förordning (EG) nr 2182/2004 av den 6 december 2004 om medaljer och symboliska mynt som liknar euromynt (EUT L 373, 21.12.2004, s. 1). Ändrad genom:	31 december 2010
17	Rådets förordning (EG) nr 46/2009 av den 18 december 2008 om ändring av förordning (EG) nr 2182/2004 om medaljer och symboliska mynt som liknar euromynt (EUT L 17, 22.1.2009, s. 5).	
18	Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/62/EU av den 15 maj 2014 om straffrättsligt skydd av euron och andra valutor mot penningförfalskning och om ersättande av rådets rambeslut 2000/383/RIF (EUT L 151, 21.5.2014, s. 1).	31 december 2016 ⁽²⁾
19	Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/713 av den 17 april 2019 om bekämpande av bedrägeri och förfalskning som rör andra betalningsmedel än kontanter och om ersättande av rådets rambeslut 2001/413/RIF (EUT L 123, 10.5.2019, s. 18).	31 december 2021 ⁽⁷⁾
Regler om sedlar och mynt i euro		
20	Rådets slutsatser av den 10 maj 1999 om kvalitetsstyrningssystemen för euromynt.	31 december 2010

▼M8

	Lagstiftning som ska genomföras	Tidsfrist för genomförande
21	Europeiska centralbankens riktlinje ECB/2003/5 av den 20 mars 2003 om åtgärder för att motverka otillåten reproducering av eurosedlar och om inlösen och indragning av eurosedlar (EUT L 78, 25.3.2003, s. 20). Ändrad genom:	31 december 2010
22	Europeiska centralbankens riktlinje ECB/2013/11 av den 19 april 2013 om ändring av riktlinje ECB/2003/5 om åtgärder för att motverka otillåten reproducering av eurosedlar och om inlösen och indragning av eurosedlar (EUT L 118, 30.4.2013, s. 43).	31 december 2014 ⁽¹⁾
23	Europeiska centralbankens beslut ECB/2010/14 av den 16 september 2010 om äkthets- och kvalitetskontroll samt återcirkulering av eurosedlar (EUT L 267, 9.10.2010, s. 1). Ändrat genom:	31 december 2012
24	Europeiska centralbankens beslut ECB/2012/19 av den 7 september 2012 (EUT L 253, 20.9.2012, s. 19).	31 december 2013 ⁽¹⁾
25	Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1210/2010 av den 15 december 2010 om äkthetskontroll av euromynt och hantering av euromynt som inte är lämpliga för cirkulation (EUT L 339, 22.12.2010, s. 1).	31 december 2012
26	Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 651/2012 av den 4 juli 2012 om utgivning av euromynt (EUT L 201, 27.7.2012, s. 135).	31 december 2013 ⁽¹⁾
27	Europeiska centralbankens beslut ECB/2013/10 av den 19 april 2013 om valörer, tekniska specifikationer, reproducering, inlösen och indragning avseende eurosedlar (EUT L 118, 30.4.2013, s. 37). Ändrat genom:	31 december 2014 ⁽¹⁾
28	Europeiska centralbankens beslut (EU) 2019/669 av den 4 april 2019 om ändring av beslut ECB/2013/10 om valörer, tekniska specifikationer, reproducering, inlösen och indragning avseende eurosedlar (EUT L 113, 29.4.2019, s. 6).	31 december 2020 ⁽⁷⁾
29	Rådets förordning (EU) nr 729/2014 av den 24 juni 2014 om valörer och tekniska specifikationer för mynt i euro som ska sättas i omlopp (omarbetning) (EUT L 194, 2.7.2014, s. 1).	31 december 2013 ⁽²⁾

Avsnitt i bilagan till det monetära avtalet i enlighet med den gemensamma kommitténs ad hoc-arrangemang avseende en begäran från Heliga stolen och Vatikanstaten om inkludering av relevanta regler tillämpliga på företag som bedriver finansiell verksamhet på yrkesmässig grund

	Relevanta delar av följande rättsliga instrument	Tidsfrist för genomförande
30	Rådets direktiv 86/635/EEG av den 8 december 1986 om årsbokslut och sammanställd redovisning för banker och andra finansiella institut (EGT L 372, 31.12.1986, s. 1). Ändrat genom:	31 december 2016 ⁽²⁾
31	Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/65/EG av den 27 september 2001 (EGT L 283, 27.10.2001, s. 28).	
32	Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/51/EG av den 18 juni 2003 (EGT L 178, 17.7.2003, s. 16).	

▼M8

	Relevanta delar av följande rättsliga instrument	Tidsfrist för genomförande
33	Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/46/EG av den 14 juni 2006 (EGT L 224, 16.8.2006, s. 1).	
34	Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU av den 26 juni 2013 om behörighet att utöva verksamhet i kreditinstitut och om tillsyn av kreditinstitut och värdepappersföretag, om ändring av direktiv 2002/87/EG och om upphävande av direktiv 2006/48/EG och 2006/49/EG (EUT L 176, 27.6.2013, s. 338.)	31 december 2017 ⁽²⁾
35	Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012 (EUT L 176, 27.6.2013, s. 1) och relaterade nivå 2-åtgärder, beroende på vad som är lämpligt. Ändrad genom:	31 december 2017 ⁽²⁾
36	Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/2395 av den 12 december 2017 om ändring av förordning (EU) nr 575/2013 vad gäller övergångsarrangemang för att mildra inverkan på kapitalbasen av införandet av IFRS 9 och för hanteringen av vissa av den offentliga sektorns exponeringar uttryckta i en medlemsstats nationella valuta som stora exponeringar (EUT L 345, 27.12.2017, s. 27).	30 juni 2019 ⁽⁶⁾
37	Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/2401 av den 12 december 2017 om ändring av förordning (EU) nr 575/2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och värdepappersföretag (EUT L 347, 28.12.2017, s. 1).	31 mars 2020 ⁽⁶⁾
38	Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/630 av den 17 april 2019 om ändring av förordning (EU) nr 575/2013 vad gäller minsta förlusttäckning för nödlidande exponeringar (EUT L 111, 25.4.2019, s. 4).	31 december 2020 ⁽⁷⁾
39	Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 596/2014 av den 16 april 2014 om marknadsmissbruk (marknadsmissbruksförordning) och om upphävande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/6/EG och kommissionens direktiv 2003/124/EG, 2003/125/EG och 2004/72/EG, (EUT L 173, 12.6.2014, s. 1) och relaterade nivå 2-åtgärder, beroende på vad som är lämpligt. Ändrad genom:	30 september 2018 ⁽⁴⁾
40	Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/1033 av den 23 juni 2016 om ändring av förordning (EU) nr 600/2014 om marknader för finansiella instrument, förordning (EU) nr 596/2014 om marknadsmissbruk och förordning (EU) nr 909/2014 om förbättrad värdepappersavveckling i Europeiska unionen och om värdepapperscentraler (EUT L 175, 30.6.2016, s. 1).	30 september 2018 ⁽⁵⁾
41	Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/57/EU av den 16 april 2014 om straffrättsliga påföljder för marknadsmissbruk (marknadsmissbruksdirektiv) (EUT L 173, 12.6.2014, s. 179).	30 september 2018 ⁽⁴⁾
	Lagstiftning om insamling av statistiska uppgifter (*)	
42	Europeiska centralbankens riktlinje ECB/2013/24 av den 25 juli 2013 om Europeiska centralbankens krav på rapportering av kvartalsvis statistik över finansräkenskaper (EUT L 2, 7.1.2014, s. 34). Ändrad genom:	31 december 2016 ⁽²⁾
43	Europeiska centralbankens riktlinje (EU) 2016/66 av den 26 november 2015 om ändring av riktlinje ECB/2013/24 om Europeiska centralbankens krav på rapportering av kvartalsvis statistik över finansräkenskaper (ECB/2015/40) (EUT L 14, 21.1.2016, s. 36).	31 mars 2017 ⁽⁴⁾

▼M8

	Relevanta delar av följande rättsliga instrument	Tidsfrist för genomförande
44	Europeiska centralbankens förordning (EU) nr 1071/2013 av den 24 september 2013 om de monetära finansinstitutens balansräkningar (ECB/2013/33), (EUT L 297, 7.11.2013, s. 1). Ändrad genom:	31 december 2016 ⁽²⁾
45	Europeiska centralbankens förordning (EU) nr 1375/2014 av den 10 december 2014 om ändring av förordning (EU) nr 1071/2013 om de monetära finansinstitutens balansräkningar (ECB/2013/33) (ECB/2014/51) (EUT L 366, 20.12.2014, s. 77).	
46	Europeiska centralbankens förordning (EU) nr 1072/2013 av den 24 september 2013 om statistik över räntesatser som tillämpas av monetära finansinstitut (ECB/2013/34) (EUT L 297, 7.11.2013, s. 51). Ändrad genom:	31 december 2016 ⁽²⁾
47	Europeiska centralbankens förordning (EU) nr 756/2014 av den 8 juli 2014 om ändring av förordning (EU) nr 1072/2013 (ECB/2013/34) om statistik över räntesatser som tillämpas av monetära finansinstitut (ECB/2014/30) (EUT L 205, 12.7.2014, s. 14).	
48	Europeiska centralbankens riktlinje ECB/2014/15 av den 4 april 2014 om monetär och finansiell statistik (EUT L 340, 26.11.2014, s. 1). Ändrad genom:	31 december 2016 ⁽²⁾
49	Europeiska centralbankens riktlinje (EU) 2015/571 av den 6 november 2014 om ändring av riktlinje ECB/2014/15 om monetär statistik samt statistik (ECB/2014/43) (EUT L 93, 9.4.2015, s. 82).	
50	Europeiska centralbankens riktlinje (EU) 2016/450 av den 4 december 2015 om ändring av riktlinje ECB/2014/15 om monetär statistik samt statistik (ECB/2015/44) (EUT L 86, 1.4.2016, s. 42).	31 mars 2017 ⁽⁴⁾
51	Europeiska centralbankens riktlinje (EU) 2017/148 av den 16 december 2016 om ändring av riktlinje ECB/2014/15 om monetär statistik samt statistik (ECB/2016/45) (EUT L 26, 31.1.2017, s. 1).	1 november 2017 ⁽⁵⁾
52	Europeiska centralbankens riktlinje (EU) 2018/877 av den 1 juni 2018 om ändring av riktlinje ECB/2014/15 om monetär statistik samt statistik (ECB/2018/17) (EUT L 154, 18.6.2018, s. 22).	1 oktober 2019 ⁽⁶⁾

⁽¹⁾ Dessa tidsfrister godkändes 2013 av den gemensamma kommittén.

⁽²⁾ Dessa tidsfrister godkändes 2014 av den gemensamma kommittén.

⁽³⁾ Dessa tidsfrister godkändes 2015 av den gemensamma kommittén.

⁽⁴⁾ Dessa tidsfrister godkändes 2016 av den gemensamma kommittén.

⁽⁵⁾ Dessa tidsfrister godkändes 2017 av den gemensamma kommittén.

⁽⁶⁾ Dessa tidsfrister godkändes 2018 av den gemensamma kommittén.

⁽⁷⁾ Dessa tidsfrister godkändes 2019 av den gemensamma kommittén.

^(*) I enlighet med mallen för förenklad rapportering.